

ABSTRAKT

Diplomová práca „*M. R. Štefánik a slovensko-francúzske vzťahy od roku 1993*“ venuje svoju pozornosť druhému životu historickej postavy Štefánika a pripomínaniu jeho odkazu v bilaterálnych slovensko-francúzskych vzťahoch v rokoch 1993-2020. Štefánik prežil značnú časť života vo Francúzsku, kde dosiahol úspechy vo vedeckej a vojenskej oblasti, a získal francúzske občianstvo. Ide tak o zdieľanú historickú postavu oboch krajín. Cieľom diplomovej práce je odpovedať na otázku ako je Štefánik vo Francúzsku sprítomňovaný, ako sa pracuje s jeho odkazom v slovensko-francúzskych vzťahoch, a ktoré roviny jeho osobnosti sú akcentované. Práca skúma či, prípadne ako, prispieva persóna Štefánika k budovaniu spoločných slovensko-francúzskych vzťahov. Diplomová práca využíva analýzu Štefánikových pamätníkov (miest pamäti) vo Francúzsku v kombinácii s tematicky obsahovou analýzou verejného diskurzu štátnych predstaviteľov na oboch stranách. Štefánik sa ukázal ako symbol, ku ktorému sa odkazujú obe strany kontinuálne, koherentne, bez ideologického ohýbania jeho odkazu. Akcentovanou líniou jeho osobnosti vo verejnom diskurze je najmä jeho slovenskosť, vedecká a vojenská zložka života a historické ukotvenie slovensko-francúzskeho vzťahu. Štefánikove miesta pamäti vo Francúzsku boli majoritne takmer vo všetkých prípadoch iniciatívou osamostatneného Slovenska, bez prvotného francúzskeho záujmu, no na základe ktorých boli následne vybudované viaceré francúzsko-slovenské spolupráce, sesterské mestá a spolky. Pozitívny obraz Slovenska v zahraničí sa po osamostatnení v roku 1993 netvoril ani ľahko, ani automaticky. Ukazuje sa, že Štefánik má tendenciu v dlhšom časovom horizonte dopomôcť k vzájomnému rozvoju bilaterálnych vzťahov, no je viditeľné asymetrické rozloženie snáh, kedy slovenská strana cielene i spontánne vyvíja omnoho väčšie úsilie na sprítomňovanie odkazu Štefánika a posilnenie vzájomných vzťahov.